

dagsorden, og at der tilsyneladende ikke lægges op til en ny politik. Men det ændrer ikke ved vores holdning til dagsordenen, for vi mener som sagt, at den er uklar, og vi mener, at den kan tolkes meget negativt, og derfor vil vi fastholde vores stemme imod den.

Men så vil jeg sige til en af dagsordenens medforslagsstillere, hr. Jørn Jespersen fra SF: Når det nu fremgår, at regeringen helt klart har den opfattelse, at den giver udtryk for en viderførelse af den hidtidige politik, forstår jeg ikke rigtig, hvordan det harmonerer med SF's udsagn om, at der her er tale om en ny og progressiv linje, som SF gjorde meget ud af i den indledende tale.

Og hr. Keld Albrechtsen skal ikke have lov til at skjule sig på bageste række. Hvad med Enhedslisten? Enhedslisten har da stemt imod hvert evig eneste direktiv, der har været i Europaudvalget om dette område, så hvorfor tør man ikke stemme imod dagsordenen i denne sag? Er man blevet for slapp? Hvad er der sket med Enhedslisten?

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Man må jo sige, at jo flere, der fra forslagsstillerne og regeringens side deltager i diskussionen om det her dagsordensforslag, jo mere forvirrede kan vi, der overværer debatten, jo blive om, hvad der egentlig skal blive resultatet af den.

Man må i hvert fald konstatere én ting: Det er helt klokkeklart for enhver, der overværer den her debat og har overværet den indtil nu, at forslagsstillerne, dvs. regeringspartierne og SF, er drønuenige om, hvad konsekvenserne af det her dagsordensforslag skal blive.

Det synes jeg er meget interessant, men jeg ved ikke, om man så skal ønske SF eller regeringspartierne tillykke med det politiske håndværk. Det vil jo kun fremtiden kunne vise, når vi skal have slåskampene i Europaudvalget, hvor SF vil henvise til det dagsordensforslag, der er vedtaget, og vil have regeringen til at føre en eller anden bestemt politisk linje, og regeringspartierne henviser til det samme dagsordensforslag og siger, at det skulle den jo netop ikke, og så kan man jo slå hinanden oven i hovedet med dét.

Sagligt set er det vist det eneste, der kan komme ud af den her debat, medmindre selvfølgelig – og det er så henvendt til hr. Keld Albrechtsen – Enhedslisten vil tage konsekvensen af, at den under hele debatten har klandret det politiske håndværk fra regeringens og SF's side for at

være noget, der ikke kan bruges til noget, og for at være noget, der i bedste fald er uklart og i værste fald direkte er skadeligt.

Hvad agter Enhedslisten så at stemme? Vil den så alligevel være regeringens redningsplanke i den her sag? Eller vil den tage konsekvensen af sin holdning og klart og entydigt markere sit nej til det her dagsordensforslag ved senere på dagen at trykke på de røde knapper?

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg tror, den eneste måde, man er i stand til at skabe forvirring omkring dagsordenen og dens konsekvenser, er ved at rode sig ud i nogle meget udviklede semantiske diskussioner og spørge sig selv, om der er forskel på præciseringer og stramninger, og så køre videre i den dur, og det synes jeg er ret uinteressant.

Det, jeg er optaget af, er, hvad der helt præcist står i dagsordenen, og blandt forslagsstillerne er der enighed om, at det er det, vi gerne vil have vedtaget, og at det er det, der skal være de principper, vi meget gerne vil arbejde efter i den kommende tid.

Og der står netop alt det, som hr. Keld Albrechtsen efterlyser. Der står, at målet er en begrænsning, at der skal være et forsigtighedsprincip, hvor tvivl kommer forbrugere til gode, og at der ikke må være vildledning, heller ikke med hensyn til produktets udseende osv., og der er en modifikation af bestemmelsen om det teknologiske behov, og sådan kunne jeg blive ved.

Jeg er fuldstændig overbevist om, at de, der arbejder med de her områder – hvad enten det er myndighederne eller interesseorganisationerne eller græsrodsbevægelserne, eller hvem det er – udmærket er klar over, hvad de her ting betyder, og det er forslagsstillerne også, og der er et håndslag på, at det er det, vi fremover vil bruge som målestok for vores indsats.

Hvis der er nogle, der er for lidt inde i området til at kunne se konsekvenserne af det, så mener jeg, at det mest er deres eget problem, og derfor er jeg helt overbevist om, at der er tale om en ganske udmærket præcisering – man må for min skyld gerne kalde det en præcisering – som der ikke vil opstå de store fortolkningsvanskeligheder med, og som vi er glade for forhåbentlig at kunne få vedtaget.

Jeg kan da helt tilslutte mig det spørgsmål, der blev stillet til hr. Keld Albrechtsen: om ikke den logiske konsekvens af den efterhånden